

Sygn. akt IV KK 104/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 288 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 13 maja 2014 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 8 listopada 2002 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 6 czerwca 2002 r.

**uchyla zaskarżony wyrok w części w jakiej utrzymano w mocy
rozstrzygnięcie co do kary i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w C. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2002 r., sygn. .. 1628/01, Sąd Rejonowy w C. uznał M. K. za winnego m.in. czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, tj. tego, że w dniu 4 czerwca 2000 r. w C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez wybite szyb w drzwiach przednich i tylnych z lewej strony, stłuczenia lewego zewnętrznego lusterka, zagięcia i porysowania lewych przednich drzwi, zagięcia pokrywy silnika, dokonał uszkodzenia samochodu m-ki „Polonez Caro” o nr rej. [...] – łącznej wartości ok. 2 160 zł, na szkodę P. M., przy czym zarzucanego przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia występku z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 288 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 2 k.k., wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych.

Od powyższego wyroku apelacje wywiedli oskarżony i jego obrońca. Obrońca zaskarżył wyrok w całości i zarzucił rażąco niewspółmierność kary w stosunku do wagi czynu oskarżonego i na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony w swej apelacji zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o karze, zarzucając, że jest zbyt surowa. Sąd Okręgowy w C. po rozpoznaniu obu apelacji wyrokiem z dnia 8 listopada 2002 r., sygn. ... 720/02, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Wyrok ten zaskarżył kasacją na korzyść skazanego Prokurator Generalny w części, w jakiej Sąd Okręgowy w C. utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt I, tj. o orzeczeniu za popełnienie czynu z art. 288 § 1 k.k. kary grzywny obok kary pozbawienia wolności, oraz o orzeczeniu kary łącznej grzywny (pkt II wyroku Sądu Rejonowego). Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwego, bo wydanego z naruszeniem przepisu prawa materialnego - art. 33 § 2 k.k. wyroku sądu I instancji,

wymierzającego mu za czyn z art. 288 § 1 k.k. obok kary pozbawienia wolności, grzywnę pomimo braku ku temu podstaw, bowiem nie ustalono, aby przypisany oskarżonemu czyn z art. 288 § 1 k.k. został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub by oskarżony taką korzyść osiągnął.” W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie Sądowi Okręgowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Rację ma skarżący podnosząc, że za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k., zarzucone M. K. w pkt I aktu oskarżenia, a przypisane w pkt I, tiret pierwsze, wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 6 czerwca 2002 r., sygn. ... 1628/01, niedopuszczalne było wymierzenie kary 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł obok kary pozbawienia wolności, czyli tzw. kumulatywnej grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. Przepis ten pozwala orzec taką karę grzywny za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub jeśli sprawca taką korzyść osiągnął. Z opisu omawianego czynu zawartego w wyroku z dnia 6 czerwca 2002 r., ani z jego uzasadnienia, nie wynika by skazany taką korzyść osiągnął, nie wynika też by Sąd Rejonowy przypisał skazanemu działanie w celu osiągnięcia takiej korzyści. Przepis art. 33 § 2 k.k. został więc zastosowany, mimo braku podstaw do tego.

To niewątpliwe naruszenie prawa materialnego przez Sąd Rejonowy zostało przeoczone przez Sąd Okręgowy w C., który rozpoznawał apelacje – obrońcy i osobistą skazanego. Obie apelacje zwrócone były w istocie przeciwko wymiarowi kary, a więc uchybienie Sądu Rejonowego z pewnością leżało w zakresie zaskarżenia. Mimo to, apelacje zostały wyrokiem z dnia 8 listopada 2002 r., sygn. ... 720/02 uznane za bezzasadne, a wadliwy wyrok Sądu Rejonowego utrzymano w mocy. W tym stanie rzeczy zgodzić trzeba się podniesionym w kasacji zarzutem naruszenia przepisów art. 433 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy w C. nie rozpoznał apelacji w jej pełnym zakresie, nie dostrzegając rażącego naruszenia prawa materialnego skutkującego bezzasadnym orzeczeniem kary grzywny obok kary pozbawienia wolności i na tym polega rażące naruszenie prawa Sądu

odwoławczego będące podstawą uwzględnienia kasacji i uchylenia zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy w C. rozpoznając ponownie sprawę w postępowaniu odwoławczym wnikliwie zbada rozstrzygnięcie co do kary zapadłe względem M. K. za czyn z art. 288 § 1 k.k., zarzucony w pkt I aktu oskarżenia i podjęcie rozstrzygnięcie mające na celu usunięcie rażącego naruszenia art. 33 § 2 k.k., którego dopuścił się Sąd Rejonowy w C. w wyroku z dnia 6 czerwca 2002 r. Warto też zwrócić uwagę, że może to oznaczać konieczność korekty rozstrzygnięcia co do łącznej kary grzywny, zawartego w pkt II wyroku Sądu Rejonowego w C.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.